

ŠIKŠNOSPARNIS

J O N E S B Ø

ŠIKŠNOSPARNIS

Iš norvegų kalbos vertė
Viktorija Gercmanienė

baltos lankos

*It rose into space, its wings spread wide,
then fell, its wings now a fluttering cape
wrapped tight about the body of a man.**

Frank Miller

* Plačiai išskleidęs sparnus jis pakilo dangaus aukštybėn ir smigo žemyn, o sparnai jo kūną apsivijo tvirtai lyg apsiaustas. (Angl.)

VALA

1 skyrius

Sidnėjus, ponas Kensingtonas ir trys žvaigždutės

Kažkas buvo ne taip.

Pirmiausia pasų kontrolės pareigūnė plačiai nusišypsojo:

– *How are you, mate?*^{*}

– *I'm fine*^{**}, – sumelavo Haris Hūlė. Kelionę iš Oslo per Londoną jis pradėjo daugiau nei prieš trisdešimt valandų, o nuo tada, kai persėdo Bahreine, sėdėjo toje pačioje sukništoje sėdynėje šalia avarinio išėjimo. Saugumo sumetimais atlošą buvo galima atlenkti tik šiek tiek, tad jo juosmuo prieš atvykstant į Singapūrą buvo beveik visiškai sustingęs.

Moteris pasų kontrolės punkte nebesišypsojo. Be galo susidomėjusi studijavo jo pasą. Buvo sunku pasakyti, kas jau nuo pat pradžių pakėlė jai ūpą: nuotrauka ar tai, kaip rašoma jo pavardė.

– *Business?*^{***}

Haris Hūlė įtarė, kad daugumoje pasaulio vietų pasų kontrolės pareigūnai pridėtų žodį „sere“, bet jis buvo skaitęs, kad tokio pobūdžio mandagybės Australijoje nėra itin paplitusios. Tai nebuvo labai svarbu, Haris nebuvo nei prityręs keliautojas,

* Kaip laikaisi, drauguži? (Angl.)

** Puikiai. (Angl.)

*** Verslas? (Angl.)

nei snobas; šiuo metu vienintelis jo troškimas buvo kuo greičiau pasiekti viešbučio kambarį ir lovą.

– *Yes**, – atsakė jis ir pabarbeno pirštais į langelį.

Ir kaip tik tuomet jos lūpos susiraukė, išsikreipė, ir moteris šaižiu balsu paklausė:

– *Why isn't there a visa in your passport, sir?**

Hario širdis šoktelėjo, lyg nujausdama neišvengiamą katastrofą atviroje jūroje. Kreipinys „sere“ tikriausiai vartojamas tik kritinėse situacijose.

– *Sorry, I forgot****, – sumurmėjo jis, karštligiškai naršydamas po kišenes.

Ir kodėl jie negalėjo specialiosios vizos įklijuoti į jo pasą taip, kaip įklijuojama įprastinė viza? Iš karto už savęs eilėje jis girdėjo silpną ausinuko zirzimą ir žinojo, kad ten stovi jo kaimynas iš lėktuvo. Visą kelionę vyriškis klausėsi tos pačios kasetės. Ir kodėl, po šimts velnių, jis niekuomet negali atsiminti, kurion kišenėn susidėjo daiktus? O dar tas baisus karštis, nors jau beveik dešimta valanda vakaro. Hariui panižo galvą.

Pagaliau surado dokumentą ir su palengvėjimu padėjo prie langelio.

– *Police officer, are you?*****

Pasų kontrolės pareigūnė pakėlė akis nuo specialiosios vizos ir įdėmiai žvelgė į jį, bet jos lūpos jau nebebuvo tokios persikreipusios.

– Tikiuosi, kad nenužudyta kokia nors šviesiaplaukė norvegė?

Ji sukikeno ir linksmai trinktelėjo antspaudu ant specialiosios vizos.

– *Well, just one******, – atsakė Haris Hülė.

* Taip. (Angl.)

** Kodėl jūsų pase nėra vizos, sere? (Angl.)

*** Atsiprašau, pamiršau. (Angl.)

**** Jūs policijos pareigūnas, ar ne? (Angl.)

***** Tik viena. (Angl.)

Atvykimo salė buvo pilna kelionių agentūrų atstovų ir limuzinų vairuotojų, laikančių lenteles su pavardėmis, bet Hülės pavardės tarp jų nebuvo. Haris jau norėjo susirasti taksi, kai pamatė vyrą melšvais džinsais ir havajietiškais marškinėliais, neįprastai plačia nosimi ir tamsiais garbanotais plaukais, kuris braudamasis per lentelių mišką artėjo prie jo.

– *Mister Holy, I presume!** – pareiškė triumfuodamas.

Haris Hülė svarstė. Pirmąsias dienas Australijoje jis nusiteikė praleisti taisydamas savo pavardės tarimą, kad nebūtų sumaišytas su kokia nors skyle. Ponas Šventasis skambėjo nepalyginamai geriau.

– Endrius Kensingtonas. *How are you?* – nepažįstamasis išsišiepė ir ištiesė didžiulę plaštaką, kuri priminė sulčiaspaudę. – *Welcome to Sydney – hope you enjoyed the flight*** – ištarė su akivaizdžiu nuoširdumu, nuskambėjusiu kaip prieš dvidešimt minučių girdėto stiuardėsės pranešimo aidas. Tada pagriebė aptrintą Hülės lagaminą ir neatsigręždamas nužingsniavo išėjimo link. Haris laikėsi arčiau jo.

– Dirbi Sidnėjaus policijoje? – pradėjo jis.

– *Sure do, mate. Watch out!****

Besisukančios durys trinktelėjo Hariui į veidą, tiesiai į nosį, net ašaros ištryško. Šios bjaurios komedijos pradžia vargiai galėjo būti dar blogesnė. Jis pasitrynė nosį ir nusikeikė norvegiškai. Kensingtonas užjaučiamai žvilgtelėjo.

– *Bloody doors, ay?***** – tarstelėjo.

* Ponas Houlis, kaip suprantu! (Angl.)

** Kaip laikotės? Sveikas atvykęs į Sidnėjų. Tikiuosi, kad skrydis buvo malonus. (Angl.)

*** Žinoma, drauguži. Atsargiai! (Angl.)

**** Prakeiktos durys, ar ne? (Angl.)

Haris neatsakė. Nesumetė, ką reikėtų atsakyti į tokią rep-liką. Automobilių stovėjimo aikštelėje Kensingtonas atrakino gerokai apširusios tojotos bagažinę ir įbruko lagaminą vidun.

– *Do you wanna drive, mate?** – paklausė nustebęs.

Haris susiprato besėdintis vairuotojo vietoje. Na, žinoma, juk Australijoje eismas kairiąja kelio puse. Keleivio vietoje vo-lijosi krūva popierių, kasečių ir visokių šiukšlių, tad Haris įsispraudė ant užpakalinės sėdynės.

– *You must be an aborigine?*** – paklausė, jiems išsukus į greitkelį.

– *Guess there's no foolin' you, officer****, – atsakė Kensingtonas ir pažvelgė į veidrodėlį.

– *In Norway we call you „australneger“ – Australian negro.*****

Kensingtono žvilgsnis sustingo veidrodėlyje.

– *Really?******

Haris pasijuto nesmagiai.

– Turėjau omenyje, kad tavo tėvai akivaizdžiai nepriklausė tai kalinių grupei, kuri prieš du šimtus metų buvo atsiųsta čio-
nai iš Anglijos, – atsiprašė Haris, tuo pačiu parodydamas, kad bent jau minimaliai išmano šalies istoriją.

– *That's right, Holy******, mano protėviai gyveno čia jau šiek tiek ankstėliau. Prieš keturiasdešimt tūkstančių metų, jeigu tiksliai.

Kensingtonas nusiviepe veidrodėliui. Haris pasiryžo kurį laiką laikyti liežuvį už dantų.

– *I see.****** Vadink mane Hariu.

– *OK, Harry*, mano vardas Endrius.

* Ar ketini vairuoti? (Angl.)

** Tu tikriausiai aborigenas. (Angl.)

*** Atrodo, jūsų neapgausi, pareigūne. (Angl.)

**** Norvegijoje jus vadina australonegrais – Australijos negrais. (Angl.)

***** Tikrai? (Angl.)

***** Tikrai taip, Houli. (Angl.)

***** Supratau. (Angl.)

*

Visą likusį kelią pokalbiui vadovavo Endrius. Jis vežė Harį per Kings Krosą, pildamas informaciją: šis rajonas buvo Sidnėjaus kekšių kvartalas, narkotikų prekybos ir daugelio kitų nešvarių sandėrių centras. Kas antras viešas skandalas, regis, buvo susijęs su vienu ar kitu viešbučiu ar striptizo klubu, esančiu šiame kvadratiniam kilometre.

– Štai ir atvykome – staiga burbtelėjo Endrius. Jis privažiavo prie šaligatvio, iššoko lauk ir iškėlė iš bagažinės Hario lagaminą.

– *See ya tomorrow*^{*}, – tarstelėjo Endrius ir nurūko.

Haris jautė sustingusią nugarą ir bepradedantį reikštis paros ritmo sutrikimą. Mieste, kurio gyventojų skaičius beveik prilygo visos Norvegijos gyventojų skaičiui, jis su lagaminu buvo paliktas vienas ant šaligatvio prie spalvingo viešbučio „Crescent“. Šalia viešbučio pavadinimo ant durų puikavosi trys žvaigždutės. Kai prireikdavo apgyvendinti pavaldinius, Oslo policijos viršininkė nepasižymėdavo dosnumu. Na, bet šis viešbutis gal nebus baisiai prastas. Valstybės tarnautojams čia tikriausiai taikomos nuolaidos, o kambarys bus pats mažiausias viešbutyje, mąstė Haris.

Taip ir buvo.

2 skyrius

Tasmanijos velnias, klounas ir švedė

Haris atsargiai pabeldė į Pietų Sidnėjaus policijos skyriaus viršininko duris.

– Įeikite, – nugriaudėjo balsas iš kabineto gilumos.

^{*} Pasimatysime rytoj. (Angl.)